

CALENDRIER

DU GROUPEMENT

DES ORGANISATEURS DE CONCERTS

17 et 18 Octobre	Th. Champs-Élysées, 21 h. (Valmalète) TOSCANINI Festival Wagner
Mercredi 18 Octobre	S. Pleyel, 21 h. (Valmalète) JAN KIEPURA
Jeudi 19 Octobre	S. Gaveau, 21 h. (Valmalète) COMEDIAN HARMONISTS Créat. des <i>Gars de la Marine</i>
20 et 28 Octobre	S. Gaveau, 21 h. (Valmalète) CIAMPI
Samedi 21 Octobre	Th. Vieux-Colombier, 15 h. La danseuse espagnole MANUELA DEL RIO (Dandelot)
Lundi 23 Octobre	Salle Gaveau, 21 h. Récital de violon par RUTH POSSELT (Dandelot)
Mercredi 25 Octobre	Th. Champs-Élysées, 21 h. (Valmalète) LOTTE LEHMANN
Mercredi 25 Octobre	Salle du Conservatoire, 21 h. (Dandelot) Raoul FOLLEREAU Louise MATHA
Jeudi 26 Octobre	Salle Pleyel, 21 h. (Delgrange) GIESEKING
Samedi 28 Octobre	S. Pleyel, 21 h. (Valmalète) Richard TAUBER
Dimanche 26 Novembre	Salle Pleyel, 21 h. (Valmalète) LAYTON ET JOHNSTON

Location ouverte pour les concerts
ci-dessus aux salles respectives, chez
Durand et chez l'organisateur.

De Música

Ruth Posselt, violinista

El divendres propassat l'Associació de Música va presentar-nos en el Teatre Municipal la notabilíssima violinista Ruth Posselt. El programa que interpretà aquesta extraordinària concertista era de grans dificultats.

Heus-vos-ací les obres executades: "Sonata", de Haendel; Sonata en la, de C. Franck; Cançó d'amor, de Suk; Dansa de bruixes, de Levi; Tango, de Fernández-Arbós, i Concert núm. 1, de Paganini.

Totes aquestes obres foren interpretades d'un amanaera insuperable. La força i la claredat eren les qualitats rellevants de la prodigiosa artista la qual ens féu sentir la Sonata de C. Franck amb una passió i exuberància que ens deixà més que admirats.

Ruth Posselt posseeix un mecanisme clar i segur. La sonoritat que treu del violí és fantàstica i sorprenent, no defallint mai un sol moment en tota obra que interpreta. Per ella no hi ha dificultats en aquest instrument; hi té un domini tan gran, que sembla talment una joguina en les seves mans. Ben clar ho demostrà en la "Dansa de bruixes" i en el Concert núm. 1, de Paganini, obres en les quals hi són a regitzells les notes espegiades i cromatitzades. Els dits alats de la jove i extraordinària artista brodaren meravellosament tota la música del programa.

No podríem pas dir quina fou la millor obra interpretada, puix que totes foren dites amb la més càlida expressió i meravella.

Ruth Posselt reuneix totes les altes qualitats del bon concertista. Així ho reconeixérem el divendres passat en el Teatre Municipal, en el qual ens féu sentir un programa difícilíssim i admirable.

La virtuosa violinista fou aplaudidíssima per l'auditori, que escoltà tot el concert amb gran atenció i entusiasme.

Al final de la tercera part els perllongats i xardorosos aplaudiments varen obligar a la prodigiosa artista a regalar-nos una obra fora de programa, "Poema", de Fibich.

El pianista senyor Vallribera acompanyà notabilíssimament totes les obres del difícil programa, sobresortint en la Sonata de C. Franck, obra de grans dificultats pianístiques i que Vallribera va vèncer amb molta naturalitat i mestria.

El públic, en sortir del concert, embriagat d'entusiasme per l'art meravellós i fantàstic de la joveníssima i extraordinària artista, feia els més grans elogis a la Junta de l'Associació de Música per haver portat a Girona una concertista tan admirable i meravellosa com Ruth Posselt.

Des d'aquestes columnes també transmetem la nostra més cordial felicitació a l'Associació de Música.

JOSEP CANTÓ

L'Autonomista

Girona

19-2-31

NOTÍCIES

UNA CIRCULAR DEL COMISSARI DELEGAT D'ORDRE PÚBLIC

Fins a aquesta Comissaria d'Ordre Públic han arribat fonamentades denúncies contra clergues, especialment de pobles rurals, que apartant-se de les funcions del seu ministeri, i contravenint les lleis de la República, en les seves prediques als fidels a l'interior dels temples es dediquen amb reiterada preferència a parlar de qüestions polítiques per desprestigi dels governants i del règim, però principalment en desprestigi de la seva mateixa funció de sacerdots.

Abans d'imposar les sancions que aquestes transgressions de la llei mereixen m'ha semblat millor fer públic aquest darrer advertiment, a l'objecte de què els interessats poguessin esmenar la seva conducta per pròpia iniciativa o per la dels seus superiors jeràrquics, fent-los patent que, en endavant, la repetició de fets d'aquesta naturalesa seran sancionats amb tot el rigor que les atribucions del meu càrrec permetin, ja que és totalment inadmissible que el temple destinat a l'exercici del culte sigui escenari de propagandes polítiques de cap tendència i menys contra el règim i governs legalment constituïts.

Així mateix, aquesta Comissaria fa avinent per a coneixement d'organitzadors i dels alrals de cada localitat, que per a la celebració de manifestacions religioses a la via pública cal comptar amb la prèvia autorització de l'autoritat governativa.

El Comissari Delegat d'Ordre Públic, *Lluís Prunés i Saló*.

Girona, 19-II-34.

En el lloc denominat "Puig de la Castellana", terme municipal de Cassà de la Selva, es declarà un incendi que pogué ésser sofocat per varis veïns després de tres hores d'incessants treballs. Es cremaren unes sis vessanes de bosc 50 pins i 100 sureres, calculant-se les pèrdues en unes mil pessetes. Sembla que es tracta d'un fet casual.

—HACE FALTA representante para casa importadora de recambios, accesorios y electricidad automóvil, accesorios carrocería, herramientas y toda clase de artículos industriales.— Ofertas a Luis Mayor, Apartado 120, San Sebastián.

En el quilòmetre 19 de la carretera de Girona-Sant Feliu de Guíxols terme municipal de Llagostera, un camió que guiava Eugeni Domingo, veí de Cassà de la Selva, i en el qual viatjava Eugeni Blanco, de 22 anys, veí de la mateixa població, topà contra un carro.

A conseqüència de la topada, Escapa fou llançat del camió, anant a parar de cap contra un arbre, fracturant-se la ba-

Asociación de Música de Cámara

RUTH POSSELT Y LA ORQUESTA CLASICA

En la ejecución del «Concierto en re mayor», de Mozart, y del «Concierto en la menor», de Dvorak, figuraba en primer plano anteanoche, en el Palau, la violinista norteamericana Ruth Posselt, solicitada por la Asociación de Música de Cámara para colaborar con la Orquesta Clásica de Barcelona en el desarrollo del programa de su quinta sesión del presente curso.

Artista refinada, de poética sonoridad, de arco y dedos ágiles y seguros, Ruth Posselt, cuya juventud y cuya grácil figura conquistaron desde el primer momento la simpatía del público, resolvió fácilmente todos los problemas de técnica y expresión contenidos en las citadas obras de Mozart y Dvorak.

Se comprenderá, por tanto, que la concurrencia tuviera para ella las más cálidas demostraciones de agrado.

La Orquesta Clásica de Barcelona, convertida por el entusiasta e inteligente trabajo del maestro Sabater en uno de nuestros mejores conjuntos instrumentales, secundó a la violinista de modo sencillamente insuperable.

Tocó también la orquesta la obertura de «Così fan Tutte», de Mozart, muy bien detallada y matizada, y la «Sinfonía en mi bemol», de Juan Cristián Bach, una de las últimas obras del menor de los cuatro hijos músicos del gran Juan Sebastián.

La «Sinfonía en mi bemol», que se daba en primera audición, seduce por su fluidez melódica y por su claridad constructiva.

El maestro Sabater, director preciso y de gran conciencia artística, y los notables profesores de la Orquesta Clásica recogieron muchos aplausos: los que se les debían en méritos de justicia.

Vanguardia 20/2/34 Z.
751913

Carnet Musical

Associació de música da camera

El concert cinquè d'aquest curs fou encarregat a l'Orquestra clàssica de Barcelona que dirigeix el mestre Josep Sabater i a la violinista nord-americana Ruth Posselt.

La primera part fou dedicada a obres d'orquestra. Començà per la graciosa obertura del «Cosi fan tutte» de Mozart, i seguí amb la «Simfonia en mi bemoll» per a doble orquestra, de Joan Cristia Bach. Es aquesta una obra ben madura

del seu autor que, com deia el programa de mà, «si per una banda aporta a les seves produccions la profunditat del sentiment germànic, per l'altra procura donar-les-hi (sic) l'encís de la melodia italiana». ¿Què diríem si un redactor d'un programa en castellà escrivís «mientras por una parte aporta a sus producciones la profundidad del sentimiento germánico, por otra procura darselas el encanto de la melodía italiana»? El que li diríem és que anés a una escola a aprendre l'ús dels pronoms. Ja veiem que tot això no té res a veure amb la música de cambra; però si amb l'exigència, que ja haurien de considerar indeclinable totes les associacions de cultura d'escriure correctament la llengua catalana

Tornem al concert. La Simfonia de J. C. Bach és ben interessant, sobretot ben original en el seu «andante»; i fou interpretada amb gràcia i equilibri instrumental.

La resta del concert ens presentà com a solista la Srta. Ruth Posselt, intèrpret dels Concerts «en mi bemoll» de Mozart, i «en la menor» de Dvorak.

La Srta. Posselt té una bona sonoritat i un ntable domini de l'instrument. Ens encisà en la interpretació del «Concert» de Mozart, tan admirablement escrit i tan original, tan ple d'aquella simplicitat reveladora del veritable geni. Tot ell fou dit amb una gran naturalitat i amb gràcia gens afectada.

Menys interessant fou el «Concert» de Dvorak, no pas perquè la violinista no en mostrés un domini complet, sinó per la poca qualitat de l'obra, que en la seva primera meitat presenta un treball d'una certa robustesa i d'una fantasia d'artista romàntic, però que en la seva darrera part decau lamentablement. Tota l'obra no ofereix gaire més interès que el d'un pretext per a lluir-se un artista, i a estones ni aquesta finantat és massa ben servida.

Ruth Posselt, que fou molt aplaudida, constitueix un nom més a la llista brillant d'artistes de primera qualitat que l'A. de M. da C. sap presentar-nos.

OBERON

mati
20/2/34

dona G. hi ?

Teatros y Conciertos

Asociación de Música de Cámara Ruth Posselt

Al tocar nuevamente para los socios de la Asociación de Música de Cámara, la violinista norteamericana Ruth Posselt no hizo sino prolongar el caluroso éxito alcanzado en su concierto anterior.

Como entonces, la gentil artista puso de manifiesto la variedad de sus posibilidades expresivas, así como la facilidad de su adaptación a los más diversos estilos y caracteres.

En sus ejecuciones no faltaron, al lado de las complicaciones técnicas, ni el fraseo claro y justo, ni el suave deslizar de las melodías.

Formaban el programa obras de Vitali, Tartini, César Franck, Haydn, Cartier, Sur y Arbós, las cuales supieron todavía a poco al numerosísimo auditorio, que con sus insistentes aplausos, obligó a la concertista a tocar dos composiciones como propina.

Pedro Vallribera, sentado ante el piano, fué un magnífico acompañante. También hubo para él efusivas demostraciones de aprobación.

congratular
297-2-32